

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת קרוז

להיכנס לפלונטר רציני!

שמים. כאשר האדם בטוח שמעשיו לשם שמים, הוא יהיה מוכן למות בשביל האידיאולוגיה שלו. ואת זה ידע משה רבנו, לכן הוא לא רצה לבקש עליו רחמים, שכן אין מדובר בסתם אדם שהולך אחר תאוותו ובפנימיותו הוא מודע לבעיה שלו ומכיר בטעותו. אדם כזה עוד ניתן ללמד עליו זכות ולשנות את תפיסת החיים שלו, ואדרבה אדם כזה לא ילך וימות בשביל התאוה שלו. אך אצל קרח לא היה ניתן לשנות את תפיסת החיים שלו הוא יהיה מוכן למות בשביל האידיאולוגיה שלו שכן במוחו היה בטוח שזו מחלוקת לשם שמים..

הרי לנו שכאשר אין האדם מכיר ומבין את טעותו וחושב שיש בידו מצווה, הוא יהיה מוכן חס ושלום לקבור את חברו בחיים בשביל האידיאולוגיה שלו...

והנה מצאנו אצל אברהם אבינו כאשר רבו רועי אברהם עם רועי לוט - שהיו רועי לוט הולכים ורועים בשדות אחרים, אמרו להם רועי אברהם אבינו שזה גזל ואסור לרעות בשדות אחרים. שמע זאת אברהם אבינו ומיד חתך את הקשר בינו לבין לוט, הוא מציע לו להיפרד מעליו, הוא ילך לצד אחד ולוט לצד אחר.

וקשה, אברהם אבינו אשר היה תמיד מקרב את הבריות להקב"ה והיה ממש מוסר נפשו בשביל כך, כאן אצל לוט שהוא קרוב שלו הוא מיד מציע להיפרד מעליו?

אלא שהריב בין רועי לוט לרועי אברהם אבינו, היה יותר עמוק. כאשר היו שואלים אותם 'מדוע אתם רועים בשדות אחרים' היו עונים להם 'הרי הקב"ה נתן לאברהם אבינו את כל הארץ, ולאחר שימות מי יקבל את הירושה? רק לוט! ואם כן אין כאן גזל כלל'. **וכאשר באים עם פסוקים, עם הלשם שמים, אין שום פתרון כלל, הפתרון היחיד הוא "היפרד נא מעלי"...**

הרי לנו עד כמה צריך האדם לחקור ולנבור בתוך נבכי נפשו, האם באמת כל מצוותיו ומעשיו הם לשם שמים או שחס ושלום על הדרך הוא דורך ורומס אנשים אחרים בשם הדגל של ה'לשם שמים'!!!

"ויחר למשה מאד ויאמר אל ה' אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי..." [ט"ז, ט"ן]

בתורה מסופר על קרח אשר נחלק על משה רבנו, ראה כך משה רבנו "ויפל על פניו" פחד משה רבנו מאוד שכן מחלוקת זו היא סירחון רביעי של עם ישראל - לראשונה הם סרחו בעגל, ועל כך התפלל משה רבנו שנאמר "ויחל משה". השני בפרשת המתאוננים כאשר עם ישראל התאונן על הקב"ה, שהיו מחפשים איך ניתן לפרוש מאחרי הקב"ה והתלוננו על הדרך הקשה, גם על כך התפלל משה רבנו. והשלישי הוא חטא המרגלים, וגם על זאת התפלל משה רבנו. ועכשיו, מחלוקתו של קרח וזה סירחון רביעי שלהם, אמר משה רבנו מי יודע אם ישמע הקב"ה שוב לתפילתי...

שואל ר' אשר דרוק שליט"א - איך אנשים גדולים כמו קרח וכל עדתו, נפלו במחלוקת זו?

ועוד, מדוע משה רבנו לא ביקש עליהם רחמים, הרי הוא זה אשר הכריז ואמר - ימות משה רבנו ומאה כמהו, ולא תינזק ציפורן אחת מישראל?

ומסביר שהייתה כאן נפילה שאין לה פתרון - הייתה זו נפילה לפלונטר שאין יציאה ממנו. קרח לא רק היה בטוח שהוא צודק אלא יותר מכך, הוא היה בטוח שכל מה שהוא עושה זה ממש לשם שמים.. וכאשר האדם משוכנע ובטוח שמעשיו הם לשם שמים, כבר לא ניתן לשנות אותו.

קרח סבר שמשה המציא מדעתו שהוא זה אשר צריך להנהיג את העם, בו בזמן שאין שום הכרח שדווקא הוא משה רבנו ינהיג את העם. וכמו שיש מחלוקת בית שמאי ובית הלל, גם כאן יש מחלוקת של משה רבנו וקרח. אך חז"ל מגלים לנו שבמחלוקת יש שני צדדים, וכאן משה רבנו כולו עניו ואין לו מעצמו שום דבר, כל כולו למען עם ישראל! לכן נקראת מחלוקת זו 'מחלוקת קרח וכל עדתו'. בשונה ממחלוקת 'בית שמאי ובית הלל', המחלוקת כאן הייתה עמוקה וקשה מאוד, שכן לא הייתה לקרח הכרה כלל שהוא טועה ואין מעשיו לשם

שבת שלום ומנוחה!!!

ניתן להאזין לשיחותיו של הרב גדעון ראובן ב"קול הלשון" 03-6171111 (ע"י זיהוי קולי)

הספר

"מתיקות ועריבות התורה"

אז אלושה אלושי גיבה ולוזניק.

סיפורים, פסקה ולוסי וניק לוי...

נאות הרב גדעון ראובן שליט"א

לפרטים - 052-7151420

עם פנימי ה"אור החיים"
הקדושי!
וקונטרס "בזכות נשים צדקניות"

שיחותיו של הרב גדעון ראובן מתקיימות א"פ:

בימי שני: בין מנחה לערבית, בבית הכנסת - "תפארת בחורים" רח' יאנוש קורצ'ק 5 קריית יובל. (תפילות מנחה 20 פק' לפני הפסקה).
בימי רביעי: בשעה 20:00 בבית מ"ש צו"צ שחר, רח' בלא 5 קריית משה.

פניני "אור החיים" הקדוש

ממשיך ה"אור החיים" הקדוש ומסביר - שקרח בשורש נשמטו היה לשבח, ובהתחלה היה "קרח" טהור וכלשון הפסוק "קרח הוא טהור הוא" [ויקרא י"ג, מ']. "בן יצהר" שהיה מאיר לעולם כזהרים. "בן קהת" שהיה מקהה שני כל רואהו בגדולתו ומעלתו. "בן לוי" שנתלווה בכמה מעלות מיום לידתו מאת הקב"ה. אך לבסוף פגם בשורש הענף שממנו הוא בא, ולא רק את שורשו אלא גם שורש אבותיו פגם בשל מעשיו...

הרי לנו שיכולים מעשי האדם להיות רעים חס ושלים ומאיך לטוב. ובתוך השם של האדם עצמו, רמוז בו את שורשיו הן לרע חס ושלים והן לטוב...

יהי רצון שנזכה שכל מעשינו ומחשבותינו יהיו תמיד לשם שמים...

"ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב" [ט"ז, א]

שואל ה"אור החיים" הקדוש - לשם מה התורה הקדושה הייתה צריכה לומר לנו שקרח היה "בן יצהר בן קהת בן לוי"?

מסביר ה"אור החיים" הקדוש - על פי הגמ' בסנהדרין [קט:]: שאומרת שנקרא "קרח" שעשה קרחה בישראל הואיל ונחסרו חלק מהעם בגלל אותה מחלוקת, הרי שנחסר מעם ישראל כקרחת. "בן יצהר" שהרתיח את העולם כזהרים - שהצליח אדם אחד להכעיס הרבה ובשל כך נעשה קצף על עם ישראל. "בן קהת" שקהה שני מולידיו - שאבותיו התביישו בשל מעשיו וכאילו שבר את שניהם. "בן לוי" שנעשה לוי לגיהנום - שירד לגיהנום בליווי כל עדתו שנבלעו באדמה.

פניני האלשיך הקדוש

מאת הרב אלחנן ראובן שליט"א

מה. והנה בתחילה בקע ה' האדמה שמתחת העם, ועדיין לא נפלו לתוך הביקוע אלא עמדו חוצה לו, ואז פתחה האדמה את פיה הוא כח הרוחני השואב, ואז בלעה אותם "ויאבדו מתוך הקהל" לומר כי הגם שעמדו ביחד עם הקהל ומעורבים ביניהם, נשאבו רק הם לתוך הארץ. ולא רק זה אלא שירדו חיים שאולה ולא מעכה אותם הארץ כשנסגרה, וכל ההבדל היה שנאבדו מהקהל לשאול הארץ, "וכל ישראל נסו לקולם" שמכיון שנשארו הנבלעים חיים וכמו שמסופר בגמ' (ב"ב עד.) על רבה בר בר חנה ששמע אותם ממקום הבליעה צועקים משה אמת ותורתו אמת, וכמו כן שמעו כל ישראל ולכן נסו לקולם. "כי אמרו פן תבלענו הארץ" שלא פחדו ליפול בביקוע שהרי היו חוצה לו, אלא שפחדו מפי הארץ הוא כח השואב לתוכה.

לשאלות דחופות בהלכה ניתן לפנות לרב אלחנן ראובן שליט"א
054-8502267 שעות המענה: בימים א' - ה' מהשעה 18:45 ועד 19:45.

"ויהי ככלותו לדבר את כל הדברים האלה, ותבקע האדמה אשר תחתיהם, ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם ואת בתיהם...וירדו הם וכל אשר להם חיים שאולה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל. וכל ישראל אשר סביבותיהם נסו לקולם, כי אמרו פן תבלענו הארץ"

מקשה האלשיך הקדוש מדוע כתוב פעמיים "ותבקע" ו"תפתח"? ועוד כאשר נתבונן היטב נראה כי הדברים סותרים שבקיעה איננה פתיחה, שדבר שלם ונחתך זהו לשון בקיעה, ואילו פתיחת פה זהו מקום שסגור ונפתח.

ומתוך כי פי הארץ איננו חור או בקוע בארץ, אלא הוא כח רוחני שמושך אליו דבר מה, כשם שלאדם יש כח לשאוב ולבלוע לפיו דבר

פנינים ממה"ס "זרע שמשון" ו"תולדות שמשון" על - פרקי אבות חלק ה'

אמר להם רבה - תיקחו מים חמים מתוך הבית שלי. אמר אביי לרבה - הרי לא עשו כולם עירובי חצרות ואי אפשר לקחת מהבית שלך. אמר רבה אפשר לסמוך עדיין על שיתופי המבואות. על כך אמר אביי שגם שיתופי מבואות לא עשו. מיד אמר רבה אם כך תביאו גוי שיביא את המים החמים לתינוק. רצה אביי להמשיך ולהקשות, אך עצר אותו ר' יוסף ואמר לו שכאשר הוא למד אצל רב כהנא הוא לימד אותם שכאשר החכם מורה על איסור תורה מקשים עליו קושיות ואח"כ עושים מעשה בשביל לא לעבור על דברי תורה. אך כאשר מדובר על איסור דרבנן, ראשונה עושים מעשה ואח"כ מקשים על הרב קושיות האם עשו נכונה. שאם לא היה בדעתו של רבה תשובה על קושייתו של אביי לא היו מלים את התינוק משום איסור דרבנן זה מה שנאמר "וכל המרבה דברים מביא חטא".

"שמעון בנו אומר, כל ימי גדלתי בין החכמים, ולא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה [י"א משתיקה], ולא המדרש הוא העיקר אלא המעשה. וכל המרבה דברים, מביא חטא"

ממשיך בעל ה"זרע שמשון" וכותב שעדיין כל זה שמותר להקשות על הרב, הוא כאשר מדובר בדבר שהוא דאורייתא, אך כאשר מדובר בדבר שהוא מדרבנן דווקא על ידי קושייתו עלול הוא לבוא לידי חטא, חו כוונת התנא "וכל המרבה דברים מביא חטא".

וכמו שמספרת הגמ' בעירובין סז: על משפחה אחת אשר היו צריכים למול את ילדם ביום השמיני שיוצא בשבת, לפני שהיו מלים את התינוק היו רוחצים אותו, אך אותם המים שהוכנו קודם לכן נשפכו. שאלו את רבה מה לעשות?

יהי רצון שזכותו של בעל ה"זרע שמשון" ו"תולדות שמשון" תעמוד לחיים ברוך בן שרה פעשא לכרזה והצלחה בכל העניינים.

שערי הלבנה

מאת הרב ינון ראובן שליט"א

שאלה: האם צריך לעמוד בשעה שעונים קדיש?

תשובה: נחלקו הפוסקים האם צריך לעמוד בשעה שעונים קדיש.

יש אומרים שצריך לעמוד בשעה שעונים הקדיש. (בד"מ ס' נו' אות ה') מביא שהמנהג לעמוד, וכתב שמקור הדברים בהגהות מרדכי (שלטי גיבורים על המרדכי פ"ז אות ד') שמביא ירושלמי שלומדים זאת מעגלון מלך מואב שכתוב שם (שופטים ג', כ') "קום כי דבר ה' אליך ויקם מעל הכסא" מכאן א"ר אלעזר שכשעונה איש"ר וכל דבר שבקדושה צריך לקום על רגליו. וכך פסק הרמ"א (ס' נו' ס' א') שיש לעמוד כשעונה קדיש וכל דבר שבקדושה. וכ"כ המג"א (ס' נו' סק' ד') ע' להלן (טעמו).

אולם יש אומרים שאין צריך לעמוד בקדיש וברכו, אולם בקדיש שכבר תפסו עומד יש להשאר עומד עד שיסיים לענות אמן יהא שמויה רבא (הד"מ שם) מביא שמהר"ל לא היה עומד בקדיש אא"כ תפסו כבר עומד, כנ"ל. וכ"כ הט"ז (ס' נו' סק' ב'), וכ"כ בס' הכוונות (שער הכוונות סוף דרושי קדיש) שהאר"י ז"ל נהג שלא לעמוד בקדיש ואמר שטעות סופר הוא בירושלמי, ואינו מהירושלמי אלא הגהת חכם היתה והדפיסוה האחרונים בתוך דברי הירושלמי ולכן לא נהג לעמוד בקדיש אא"כ תפסו הקדיש כשהוא עומד שאז נשאר עומד עד שגמר לענות הקדיש ואז ישב.

[וע' במג"א ומחצה"ש (שם) שכ' דגראה לו שמה שהאר"י ז"ל אמר שהוא טעות סופר בירושלמי אין הכוונה משום שלא נוסתבר לו הדין או שהיה קבלה שט"ס הוא בירושלמי ואז א"א לחלוק על האר"י ז"ל בלי טעם אלא ב"ל שטעמו כי הראיה שמביא הירושלמי מהפס' שאמר אהוד לעגלון מלך מואב "קום כי דבר ה' לי אליך ויקם מעל הכסא" אינו נכון דלא כתוב כך בפס' אלא רק "דבר אלוקים לי אליך ויקם מעל הכסא" מושמע שמועצמו קם, וע"כ ראיית הירושלמי אינה וע"כ שגם דינו ליתא והכל הוא ט"ס. וכ' המג"א דמכיון שידעינן טעמו של האר"י ז"ל ניתן לתרץ קושייתו כמושכ' הרמ"ע (ביונת אלם פ' צט') דמזה שעגלון קם ש"מ שציהוהו לעמוד, ואפילו נאמר שקם מעצמו עדיין יש לעמוד קל וחומר ומה עגלון שהיה בכרי קם מעצמו לדבר ה', ק"ו אנחנו עמו. ולכן סיים המג"א שאין להקל בזה].

מנהג בני אשכנז - לחוש לדברי המחמירים לעמוד בשעה שעונים קדיש וכן כשעונה כל דבר שבקדושה [שעונה על ברכו, ברוך ה' המבורך לעולם ועד]. (רמ"א שם) וכ"כ במשנ"ב (שם סק' ח') ע"פ המג"א. ויש לעמוד עד אחר שיסיים לענות איש"ר, וי"א שיש לעמוד עד שעונה אמן שאחר "דאמירן בעלמא ואמרו אמן". ודעות אלו מובאים במשנ"ב (שם סק' ז').

מנהג בני ספרד - שאין עומדים בעניית הקדיש אא"כ התחיל החזן לומר קדיש והיה עומד שאז אינו רשאי לישב ואפילו כל הקהל יושבים, אלא ישאר עומד עד שיענה איש"ר עד דאמירן בעלמא ואח"כ יוכל לישב (ע"פ הפוסקים הנ"ל, וכדעת האר"י ז"ל, בא"ח, פ' ויחי אות ח'), כה"ח (ס' נו' אות כ'), שו"ת אול"צ (ח"ב פ' ה' אות ט'), הליכו"ע (ח"א פ' ויחי אות ז'). והוסיף שם שאם היה עומד וראה שהש"ץ מתקרב לאמירת הקדיש טוב יותר שלא ימהר לשבת מפני שניכר הדבר שעושה כן כדי לפטור עצמו מלעמוד בקדיש. עיי"ש).

[הרצא להחמיר על עצמו ולעמוד תמיד בשעת אמירת הקדיש, יש אומרים שמוטר (שדי חמד מערכת ב' כלל כט') שכ' שהיה נוהג לעמוד בקדיש שהרי אין בזה איסור כלל]. וי"א שיש לחוש בזה ליוהרא, ושכ' ואל תעשה עדיף. (הליכו"ע שם) כמושכ' בברכות לד. שהבא לשחות בכל ברכה וברכה מלמדוין אותה שלא ישחה, וכ' שם בתוספות וא"ת וישחה, ומה בכך, ויש לומר דחיישינן ליוהרא, עיי"ש. ועוד שאם זה יחמיר לעמוד יראו האחרים שיושבים כמחזלים (בבר).

וכן מי שהיה יושב באמירת הקדיש ועבר לידו זקן או ת"ח וקם על רגליו לכבודו לא יחזור לשבת עד שיסיים איש"ר עד דאמירן בעלמא. ומ"מ אם לא עמד ממש על רגליו לכבוד הזקן או הת"ח, אלא עשה הידור בלבד (כגון שהוא עצמו ג"כ זקן או ת"ח כמבואר בשו"ע יו"ד ס' רמז' ס' ח') רשאי להנשיך בישיבתו (בא"ח שם). כה"ח (שם) אות כ"א. (הליכו"ע שם).

בקדיש שלפני תפילת ערבית של ליל שבת גם בני ספרד נהגו לעמוד (ע"פ דברי שעה"כ וסידור מוהר"ו. משום קבלת תוספת הרוח של שבת, שו"ת אול"צ (שם), בא"ח (שם), כה"ח (שם)).

מי שלא יודע דין זה שצריך לעמוד בקדיש (כשתפסו מעומד) וישב באמצע אמירת הקדיש אין צריך להעיר לו לקום אם יש חשש שיגרום לו הדבר לבושה דאין כל הדעות שוות, ורק למי שידוע ומכיר שאינו מקפיד ויתבייש יעיר לו ויזכירו שצריך לקום. (הליכו"ע ח"א פ' ויחי אות ז'). דאמנם כה"ח (פלאג' ס' יג' אות ז'), וכה"ח (סופר ס' נו' אות כב') כ' שמוצה להעיר לו שלא ישב, מ"מ ניתן לסמוך ע"ד הפקודת אלעזר שסובר שרק כשכל הקהל עומד יש לעמוד, כפי שדייק משער הכוונות עיי"ש. ולכן לא יעיר לו אם הדבר יכול לגרום לו לבושה, כי עכ"פ אין זה מדינא דגמרא.)

מדרשי הז"ל

"ואש יצאה מאת ה' ותאכל את החמישים ומאתים איש מקריבי הקטרת" (ט"ז, ל"ה)

בילקוט שמעוני מסופר שבאותו זמן שפתחה הארץ את פיה ובלעה את קרח ואת כל עדתו, יצאה אש מן השמים ושרפה את כל החמישים ומאתים איש מקריבי הקטרת. ואהרון הוא היחיד שנשאר וניצל. ואלו נבלעים בבת אחת, ואלו נשרפים בבת אחת, והכל באותו הזמן. אומרים חז"ל שקרח קיבל את העונש הכי קשה, הוא גם נשרף וגם נבלע. הוא היה עומד בין השרופים ובידו המחטה עם הקטרת, ולהטה בו האש כמו יתר שאר החמישים ומאתים איש לעיני כל השרופים, ואז חזרה האש וקפלתו כמין כדור והייתה מתגלגלת בו עד שהביאה אותו לפיה של הארץ ונבלע בין הבלועים. הוא קיבל עונש גם בשריפה וגם נבלע בארץ הואיל ואם היה רק נשרף, היו הבלועים מתלוננים שכל הפורענות באה להם בגלל קרח והנה הוא ניצל. ואם היה נבלע ולא נשרף, היו השרופים אומרים שכל הפורענות באה להם בגלל קרח והנה הוא ניצל. לכן קיבל עונש פעמים שיראו אלו ואלו שמנהיגם קרח נענש עמהם...

מעשה שהיה...

מסופר על הרב דסלר זצ"ל שהוא ואשתו נקלעו לסערת גשמים כאשר ירדו מהאוטובוס בבני ברק, בידי שניהם היו מזוודות וביתם שוכן במרחק מה מהתחנה שהם ירדו בה. לפתע עצר נהג משאית לידם וביקש מהרב לעלות, התברר לרב שהנהג הוא אחד מבוגרי הישיבה אשר רוצה לעשות חסד עם הרב ואשתו ולהביאם אל ביתם, כך לא יהיו רטובים וחפציהם לא יהרסו בגשם עד בואם הביתה. אך הרב לא מזדרז לעלות אל המשאית, אלא החל בסדרה שלימה של שאלות - הרי משאיתו היא אינה רכוש הפרטי, ואם כן מהם התנאים שהוא קיבל בשעת מסירת המפתחות אל ידיו. גם לאחר שהוברר לו שמעסיקו נתן לו רשות להסיע מכרים, עדיין שאל אותו הרב האם קבלת רשות זו היא רשמית ונתונה מגבוה או שהיא רק על דעת הממונה עליו בלבד? לאחר ששמע את התשובות שהניחו את דעתו כמעט וכבר עלה לרכב, אך פתאום ויתר הרב על הרעיון מהחשש שמא הכרתו עדיין נגועה בגלל קושי ההליכה ומזג האוויר הסוער... כך הלכו יחד הרב ואשתו רגלית עם מטלטליהם. כאשר הגשמים יורדים מעל ראשיהם...

הלכה למעשה...

מאת הרב מנשה מורנו שליט"א

בעצמה להתפלל דווקא שחרית, יביע אומר [ו', י"ז] וכל האמור הוא לבנות ספרד, אך בנות אשכנז צריכות להתפלל שחרית ומנחה, לכל הפחות כמבואר במשנ"ב קו', סק"ד ואף תפילת מוסף צריכות להתפלל, ולא נותר להם רשות אלא רק תפילת ערבית. ודון מיני ואוקי באתריה שאישה מבנות אשכנז, אינה יכולה לברך ברכות השחר, ולאכול קפה ומאפה, מפני שכיוון שמחויבת בתפילה אסור באכילה, אא"כ היא רעבה ביותר, כמבואר בשו"ע פט, ג' ובמשנ"ב סק"א. ואם רוצה יכולה אישה להתפלל גם שתיים ושלוש תפילות ביום וכן להוסיף תפילת מוסף בימים הראויים לכך, ומ"מ מה טוב שתרגיל כל אישה

האם אישה צריכה להתפלל?

בשו"ע קו, ב' מבואר שאישה חייבת בתפילה. אמנם לדבריו אין החיוב דווקא על שחרית אלא יכולה להתפלל מנחה. וכאשר קמה ממיטתה בבקר תברך ברכות השחר ועי"ז יהיה מותר לה לאכול ולשתות, אבל בלא תפילה או בקשות כמו אלו שבברכות השחר, אסור לה לאכול ולשתות ואפ' טעימה כמו קפה ומאפה, מפני שאסור קודם שאדם מבקש בקשה מהש"ת בבוקר, כמבואר בשו"ע פט, ג' ובמשנ"ב סק"א. ואם רוצה יכולה אישה להתפלל גם שתיים ושלוש תפילות ביום וכן להוסיף תפילת מוסף בימים הראויים לכך, ומ"מ מה טוב שתרגיל כל אישה

משכן הבית היהודי

מאת הרב אברהם שהרבני שליט"א

פקטור ואמפתי: כאים לתקשורת מקרבת

העמיק את הריחוק בין בני הזוג. במצב שכזה אפשר להשתמש בכלים של תקשורת מקרבת – שיטה שפותחה בשנות ה-60 בידי הפסיכולוג ד"ר מרשל ב' רחנברג ככלי לפתרון סכסוכים ולניהול יעיל של מערכות יחסים (בין אנשים ובין קבוצות ומדינות). למעשה מקורה של השיטה אינו בעולם הטיפול הזוגי וניתן לעשות בה שימוש במרחבי חיים שונים, לא רק בחיי הנישואים. "תקשורת מקרבת" מבוססת על ביטוי עצמי ("שידור") ועל הקשבה מתוך אמפתיה ("קליטה") במטרה להגדיל את הסיכוי לחיבור, להבנה ולמילוי הצרכים של כל הצדדים ולהקטין את הסיכוי לקונפליקט. אחד היתרונות המשמעותיים של הכלים של "תקשורת מקרבת" הוא שבעצם "מספיק אחד לטנגו". כלומר, גם אם רק צד אחד בזוגיות ייקח אחריות ויבחר להשתמש בכלים של תקשורת מקרבת, זה מספיק כדי לחולל שינוי ניכר בשיחה וביחסים, גם בנושאים מורכבים שעד כה היה נוח לרחוק מהם.

במקום להימנע משיחה ולהגביר מתיחות, או לחלופין להסביר לצד השני איפה הוא טעה, אפשר להשתמש בתקשורת מקרבת. תקשורת מקרבת מבוססת על הקשבה ועל אמפתיה ובכוחה לשנות את השיח ולשפר את הדינמיקה בין בני זוג וביחסי אנוש בכלל.

במהלך חיי הנישואים עולים בין בני הזוג נושאים מורכבים שיש חוסר הסכמה לגביהם. לעיתים השיחה על הנושאים האלה מובילה להגברת המתח עד כדי כך שבני הזוג מעדיפים להימנע מדיבור עליהם, כי כל ניסיון לפתוח בדיאלוג רק מרחיק אותם זה מזה במקום לקרב ביניהם.

מפגש של בני הזוג עם נושאים מורכבים כאלה, הוא צומת חשוב שעשוי להיות מכונן בזוגיות. ברגע שיש אפילו נושא אחד כזה בין בני הזוג הוא תופס מקום גדול, והיחס אליו אף עשוי לנבא במידה רבה את המשך הזוגיות: בכל פעם שיעלה נושא מורכב בני הזוג עשויים להימנע משיחה עליו "כדי לא לדרדר את היחסים", אולם מצב זה יש בו כדי לדרדר את היחסים באופן ניכר, שכן זה עלול

פאטק אי"ת' כשבוז פבא...

הרב אברהם שהרבני שליט"א יו"ר מרכז "בית" - לייצור ותלבויות 058-7211235

מבט להימים

מכך תקלה ואף חורבן גדול... ובאמת כאשר אין האדם מכיר את מקומו, הרי שבכך הוא מביא על עצמו חטא כפול - לא רק נכנס לאומנותו של חברו, אלא הוציא את חברו מהתפקיד המתאים והמיוחד לו ועל כך עתיד ליתן את הדין, ה' יצילנו...

כל אדם, צריך לדעת ולהכיר את מקומו ואת שליחותו אשר הוא נשלח לכאן אל העולם הזה.

כאשר אין האדם מבין לשם מה הוא נשלח אל העולם הזה, יכול הוא להיכנס לתחומים אשר אינם ברשותו ובשל כך תצא

נא להימנע מקריאת המודעות בשבת.

"ואלה יעמדו על הברכה" אשר בזכותם עלון זה יוצא לאור:

אהוד נתן מור
 טוען רבני, עו"ד (LLM), נוטריון ומגשר
 התמחות בדיני משפחה

גירושין, כתובה, מנוחה, חלוקת רכוש, משמורת ילדים, הסכמי מחון, צוואות וירושות.

טל: 02-9999248 | כתובת: חיים מרינוב 1/12 הר חומה י-ם
 מייל: office@law-mor.com | אתר: law-mor.com

לרפואה והצלחה:

רות בת סעידה, קרן עיישה בת רוחמה, יוהאן מרדכי בן דניאל מלכה, חיים בן בנייה, שולה חיה בת נדרה, שמואל בן חסיבה וב"ב, סיגל בת מרים, מתתיהו שמעון בן תמר, אברהם בן שרה, יפה בת חנה, משה חיים בן מרגו.

לעילוי נשמת:

יוסף דוד בן סעידה, חסיבה בת שמחה, אורי בן נדרה, פנחס אליהו בן צבי גרשון, חיו - חיים בן מרים, אלגרה - אורלט בת שרה, שלום בן אסתר חיון, אורלט שמחה בת שרה.
 ת.נ.צ.ב.ה.

מספרת - אליה
 050-9094047 בית וגן 42

מפגש הפסגה
 10 הפסגה

קפה, משקאות, ממתקים, מתנות, לטון, בלונים, ארטיקים, גלידות ועוד...

מפגש ברזיל
 ברזיל 2

אטליז רזנבונים
 טלפון להזמנות:
 02-6424564
 02-6434698
 רח' הפסגה 45

פיסטוקס
 רח' הפסגה 37

מ.מ. בניה ושיפוצים
 שיפוצים כלליים

אליעזרא - אלקטרוניקה
 פאזאנטים, נגנים, מנצחות ועוד...
 רח' הפסגה - 45
 0733134400 053-3188440

לעילוי נשמת:
 ר' חיים יעקב בן ר' אלתר אהרון ומלכה ב"ר שלמה.
 ת.נ.צ.ב.ה.

נעלי קרן אור
 נשים לכל המשפחה
 רח' הרב שלמה אלקבץ 4
 גבעת שאול.
 058-5777795

דגני מעיין
 דגים טריים וקפואים
 בשדר ועופות
 ידקות קפואים
 רחוב הפסגה 10 בית וגן 02-6439131

הפסגות
 רח' קריית משה 11
 טל' למשלוחים: 02-5717813
 כימים שושי ורכיזי יום שוק

להקדשה ותמיכה בהוצאת העלון - 052-715 1420